ఇండస్ట్రియల్ ఎగ్జిబిషన్‌లో ప్రకృతి విభాగాన్ని చూస్తున్న రామారావుకు హఠాత్తుగా కిలకిలా రవం విన్పించింది. సదరు కిలకిలారవం సెలయేటి గలగలలా ధ్వనించింది. కాని ఆ విభాగంలో సెలయేటిని ఎక్కడా ఎగ్జిబిట్ చేసి లేనందున ఏదో చిలుక 'కిలకిలా' మన్నదేమో అనుకున్నాడు. అలా అనుకుందామన్నా, అక్కడ రంగు రంగుల పూలను ప్రదర్శిస్తూ రకరకాల పూలమొక్కలున్నాయే గాని చిలుక ఉన్నట్లు అతనికి జ్ఞప్తి లేదు. లేకపోతే రాకూడదా యేంటి ? అని సమాధాన పరుచుకున్నాడు. అప్పుడు మరి, రకరకాల పూలమొక్కల్ని పూర్తి చూడలేదు. అందమైన పూలమొక్కలను, ముఖ్యంగా గులాబి మొక్కల్ని చూస్తూ ఆ అమ్మాయి తిర్గ్రరగా—అనే సీతాకోకచిలుకలు — ఆనందంలో తేలిపోయారు. రామారావు ఆ పూల నర్సరీ చూడటం పూర్తి అయింది. కాని, ఇప్పుడు మరలా చూడాలనిపిస్తోంది. ప్రకృతిలోని అందం మానవుల్ని ఎలా బందీని చేస్తుందో ఇప్పుడర్థమైంది రామారావుకు.

ఎర్ర గులాబి, తెల్ల గులాబి, ఇంకా రకరకాల గులాబులు వింత పరిమళాల్ని వెదజల్లుతున్నాయి. ఏ గులాబి ఏ జాతికి చెందినది, ఏ ప్రాంతానికి చెంది అన్నది. ఆ స్వరాన్నిబట్టి చూస్తే, పైన కిలకిలా మని నవ్వింది ఈ అమ్మాయే ననిపించింది రామారావుకు.

ఆ అమ్మాయి అంత పొడుగూ కాకుండా, అంత లావూ కాకుండా, 14 క్యారట్ల బంగారు రంగులో (ఎక్కువైతే ప్రతిభాస్యం ఒప్పుకోదు గనుక) గుస మిస లాడుతూ (రామారావు పరిభాషలో), పట్టుని శిరోజాలతో, నిడుపాటి జడతో (ఆమె తన శిరోజాలకు ఏ కంపెనీ హెయిర్ఆయిల్ వాడుతుందో) హీరోయిన్‌లాగా ఉంది రామారావు కళ్ళకు.

"ఏమిటో మీ కవిత్వం ?" వినగా ప్రశ్నించింది

రోజ్ ఈజ్ మై లైఫ్

విహారి, శాలివాహన

ప్రదర్శిస్తున్న ఆ ప్రదేశం ఏదో ఉద్యానవనమును భ్రమించి, చిలుకలు విహారార్థం వచ్చి ఉండవచ్చు.

అలా అనుకొని తన ఊహ నిజమో కాదో తెలుసుకుందామని ప్రక్కకు తిరిగి చూశాడు. 'ఔరా ! ఎంత పొరబడ్డాను ! సీతాకోకచిలుకల్ని చిలుక అనుకొని అపచారం చేశాను. ఈ నా అపచారానికి తగిన శిక్షను ప్రసాదించమని ఆ సీతాకోకచిలుకల్ని ప్రాధేయపడాలి' అనుకున్నాడు రామారావు.

ఆ సీతాకోకచిలుకలు, అపచారం చేసిన ఆ మనిషి [illegible] ఏది, అని [illegible] మొదలగు వివరాల్ని వివరిస్తున్న చిన్న కార్డులు కట్టి ఉన్నాయి ప్రతి మొక్కకు. ఏ మొక్కనూ విడువకుండా, అన్నిటిని శ్రద్ధగా చూశారా అమ్మాయిలు. రామారావు కూడా.

కొంతసేపటికి ఆ అమ్మాయిలలో ఒకమ్మాయి రెండో అమ్మాయితో 'ఇక పదవే రాణీ' అంది. ఆ రెండో కాస్త తన చూపుల్ని గులాబీలపై నుండి మరల్చకుండానే 'ఇక్కడ ఉండవే ఈ గులాబీలను [illegible] ఉంది [illegible] శాశ్వతంగా ఉండిపోతే బావుంటుంది అనిపిస్తోంది' రెండో అమ్మాయి.

"కవిత్వం కాదే. గులాబీలంటే నాకు ప్రాణం. రోజ్ ఈజ్ మై లైఫ్" విస్మయత్వంతో అంటోంది ఆ చిలుక.

"డోంట్ బి సిల్లీ. దటీజ్ [illegible]" అంటూ, ఆ సీత రెండో చిలుక కోక కొంగును పట్టుకొని లాక్కు వెళ్ళింది. రామారావు ప్రేమారావై [illegible] వెళ్ళిపోతున్నదే అనే విచారంతో వారు వెళ్ళిన వైపే చూస్తూ నిల్చుండిపోయాడు.

* * *

తదుపరి రామారావు ఆఫీసు ముగించుకున్న

ఇంటికి వెళ్తే పబ్లిక్ గార్డెన్‌లో తగిలాయాడు. కోసం, అతని మనసు అదోలా ఉంది. 'రోజ్ ఈజ్ [illegible]' అని రెండు రాస్తుండా రాశాడు ఆఫీ [illegible]. 'ఏమిట్రా, అంత పొడుగున డ్రాఫ్టు చేస్తున్నావ్' అన్నాడు ఓ కుశాలుడు. 'లవ్ లెటరా ?' మరో మఫ్ ప్రశ్నించాడు. రామారావు దేనికీ సమాధానం చెప్పలేదు. జవాబు చెప్పకపోగా అతను ఆ కాగితాన్ని మడిచి జేబులో పెట్టుకునేసరికి గుమాస్తాలకు అనుమానం ఎక్కువై రామారావు చుట్టూ మూగి 'ఏమిట్రా సంగతి' అని ప్రోత్సాహపూర్వకంగా అడిగారు; ఆ విషయ మేదో తెలుసుకోంది తమ ప్రాణాలు నిలవ వన్నట్లు.

''రోజ్'' అన్నాడు రామారావు పెద్ద పోజు పెట్టి.

''రోజ్ ? అంటే ?'' అన్నారు వారంతా ఒక్కసారి మాతో ఎంత ఐకమత్యమో చూడమన్నట్లు. 'అదంతేలెండోయ్. మీకు తెలియదు. మీ లాంటి పాజమ్మలు' అని అనుకుని ఐదు కావటంతో బయట పడ్డాడు హీరో ......

రామారావుకి ఒకటే దిగులు పట్టుకుంది. ఆ అమ్మాయిలను—ముఖ్యంగా ఆ పొడుగు జడమ్మాయిని ఎలాగైనా కలుసుకుని ఒక 'రోజ్' ని ఆమె నిడుపాటి జడపైని శిగలో ఉురమాలి. అప్పుడా గులాబి నాగు పాము పడగపైని నాగమణిలా ప్రకాశిస్తుంటే, ఆ యువతి ముఖం సంతోషంతో మెరుస్తుంటే.....

రామారావు ముఖంలో గర్వం తొంగిచూసింది. కాని, ఆ అవకాశం ఎలా కలుగుతుంది అని దిగులు పట్టుకుంది. చల్లని గాలి వీస్తున్నా, అతనికి ఉక్క పోస్తున్న ట్లనిపించింది. సూర్యుడు కొండచాటున అస్తమిస్తున్నా, ప్రపంచమంతా చల్లదనా న్ననుభ విస్తున్నా, అతనికి 'వేడిమి' (!) భరించరానిదిగా ఉంది. అందుకే కాబోలు, చైనీస్ పార్కు (పబ్లిక్ గార్డెన్‌లో ఒక భాగం) లోని ఫౌంటెన్‌లు ఒక్క సారిగా జావ్వహంటూ లేగి నీటితుంపర్లని వెద జల్లుతున్నాయ్. ఒక ఫౌంటెన్‌కి ప్రక్కగా కూర్చొని కొంత ఉపశమనాన్ని పొందుతూ ఆలో చిస్తున్నాడు రామారావు.

ఇంతలో ఒక మెరుపు మెరిసింది; లేక అలా భ్రమించాడు రామారావు. తన కళ్ళని తనే నమ్మ లేక పోయాడు. ఎదురుగా ఆ అమ్మాయి నిల్చుని ఉంది. 'రోజ్ ఈజ్ మై లైఫ్' అనుకున్నాడు రామా రావు. విన్నటికంటే ఈరోజు ఈ అమ్మాయి చాలా అందంగా ఉంది' అనుకున్నాడు. ఆ అమ్మాయి ప్రక్కన రెండో అమ్మాయి లేదు కాబట్టి నాయిక కుండవలసిన లక్షణాలన్నీ ఆ అమ్మాయిలో గోచరించినయి రామారావుకు. 'నే నొక చిత్ర కారుడినైతే బాగుండును. ఈ చిలుక, ఆయాన్ని సారి, ఈ లలనామణి చిత్తరువును ఉన్నదున్నట్టు అభిలషించుకొని హృదయంలో దాచుకొందును; లేక నే నొక కవినైతే బాగుండు; ఈ వనిత అందంపై నాలుగు కందాలు రాసి, గానం చేసు కుందును' అనుకున్నాడు రామారావు.

ఒక పరాయి పురుషవ్యక్తి పబ్లిగ్గా తనవేపు అదే పనిగా చూస్తున్నాడని గమనించిన ఆ అమ్మాయి సిగ్గుపడి, నొసలు చిట్లించి గాభరాగా తన పైటను సర్దుకుని వడివడిగా మరోవేపు వెళ్లింది విసురుగా. ఆ విసురుకు ఆమె శిగలోని గులాబి నిలువలేక క్రింద పడింది.

రామారావుకు మెరుపులా ఒక ఆలోచన తట్టింది. ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలని [illegible] కున్నాడు. జారిన గులాబిని తీసుకువెళ్లి 'ఏమండీ! మీ తలలోని గులాబి జారిపోయింది; ఇదిగో!'' అని ఆమె కిస్తే అసలే గులాబిలంటే ప్రాణసమమైన ఆ అమ్మాయి ఎంత ఆనందిస్తుంది ! అప్పుడా అమ్మాయి 'థాంక్స్' అనేసి, మీ పేరేమిటి ? ఉద్యోగం చేస్తున్నారా? అని ప్రశ్నిస్తే, తను జవాబు చెప్తే .... అలా అలా స్నేహలత చిగురిస్తే, ఆ స్నేహం ప్రేమగా మారితే కథల్లోలాగ !

ఇలా ఆలోచించుకున్న రామారావు రెండంగల్లో ఆ గులాబిపువ్వు పడిఉన్న చోటుకి వెళ్లాడు. ఎవరైనా చూస్తున్నారేమోనని ఒక్కసారి చుట్టుప్రక్కల చూశాడు. ఎవ్వరూ చూడటంలేదు. ఎవరి కబు ర్లలో వాళ్లు లీనమైపోయి ఉన్నారు. కాని, ఆ అమ్మాయి మాత్రం ఇటువేపు చూస్తూనే ఉంది. రామారావుని చూసి చిరునవ్వు నవ్వినట్లయింది. రామారావు వంగి పూవుని అందుకోబోయాడు. కాని, విధి బలవత్తరమైంది. తా నొకటి తలచిన. దైవం మరొకటి (విరుద్ధంగా) తలచును (వగైరా) విసురుగా వీచిన గాలి కెరటానికి ఆ పూవు ఎగిరి ఫౌంటెన్‌లోని నీటిలో పడిపోయింది. రామారావు ప్రాణం ఉసూరుమంది. చేతికందిన బంగినపల్లి మామిడిపండు చిటారు కొమ్మకు ఎగసినట్లయింది. 'నే నిప్పుడు ఆమె వద్దకు ఏ ముఖం పెట్టుకుని వెళ్ళేది ? గులాబిని నీటిలో పడకుండా పట్టుకోలేని నా అసమర్థతను ఆమె క్షమిస్తుందా' అని వాపో యాడు. అందుకని ఇక ఆమెవేపు కూడ కన్నెత్తి చూడలేకపోయాడు.

కాని, మరో చక్కటి ఉపాయం తట్టింది రామారావుకి. పబ్లిక్ గార్డెన్‌లోనే రోజ్ గార్డెన్ ఉంది. అక్కడికి వెళ్లి ఒక్క తాజా రోజ్‌ని కోసుకు వచ్చి, ఆమెకిస్తే ? 'వండ్రఫుల్' అనుకుని తన ఆలోచనకు, తన సమయస్ఫూర్తికి తనే 'ఒరే రామారావ్ ఏమి బుర్రరా నీది' అని అభినందించు కున్నాడు.

గులాబి తోటలో ఒక మేలి రకం గులాబిపువ్వును కోస్తున్న రామారావుకు 'ఏయ్' అనే కేక విన్పించింది. ఎవర్నో లెమ్మనుకుని నింపాదిగా పూవుని జేబులో వేసుకుని విజయగర్వంతో వెళ్లబోతూ ఒకసారి వెనక్కు చూచిన రామారావు 400 వోల్టుల షాక్ తిన్నాడు. తోటమాలి తనవేపు పరుగెత్తుకు వస్తున్నాడు. అనవసరంగా అతనితో ఘర్షణ పడటం ఇష్టంలేని రామారావు పరుగు లంకించుకున్నాడు. రామారావు ముందు, తోటమాలి వెనుక పరుగు పందెం వేసుకుని పబ్లిక్ గార్డెన్‌కు లోపలి అంచునే ప్రదక్షిణం చేశారు. రామారావు గార్డెన్ వదిలి బయటకెళ్ళేవరకూ వెంట తరుముతూనే ఉన్నాడు తోటమాలి.

ఆ రాత్రి అతనికి నిద్ర—పట్టలేదు. కన్ను మూస్తే, పొడుగు జడమ్మాయి పొక్షాత్కరిస్తోంది. రోజ్ ఈజ్ మై లైఫ్, అని చెవులలో మార్మోగు తోంది ఓ స్వరం. 'ఎందువలన' అని ప్రశ్నించు కున్నాడు. 'అనుమానంలేదు; నే నా అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నా' నమకున్నాడు సమాధానంగా. 'కాని పేరు కూడా తెలీకుండా ప్రేమించటం ఎలా' అని ప్రశ్నించుకున్నాడు. వెంటనే ఇండియన్ లవ్‌కోడ్ ఫలానా సెక్షన్ ప్రకారం పేరు తెలియకపోయినా ప్రేమించవచ్చు తప్పులేదు అని సమాధాన పరుచు కున్నాడు. [illegible] ఆమె పేరు, అడ్రసు వగైరాలు సంపాదించాలి అని అనుకుని పడుకున్నాడు.

మర్నాడు మామూలుగా పబ్లిక్ గార్డెన్ వెళ్లి మామూలుచోట కూర్చున్నాడు రామారావు. ఆ అమ్మాయి వచ్చింది. కాని, ఎక్కువసేపు ఉం[illegible] కుండానే వెళ్లిపోయింది. రామారావు పిల్లి[illegible] (పిల్లి అనే మాట డేమేజింగ్‌గా ఉంటే, డిటెక్టి[illegible] లాగా) నడుస్తూ ఆమె ననుసరించాడు.

నడిచి నడిచి ఆ అమ్మాయి ఒక ఇంట్లో వెళ్లింది. ఆమె వెళ్లిన యింటివేపు చూస్తూ నిల్చుండిపోయాడు రామారావు. 'ఎం. భూపతి' అని ఆ యింటికి బోర్డు కట్టి ఉంది. మొదట ఆ బోర్డుని చూచి 'కుక్క ఉంది జాగ్రత్త' బోర్డేమో ననుకున్నాడు. కాని, దగ్గరకు వె[illegible] చూచి తనని తాను సరిదిద్దుకున్నాడు. ఈ పే[illegible] ఎక్కడో తగిలిందే అని ఆలోచించాడు మదు[illegible] వేలు పెట్టుకుని. అంతలోనే 'ఎక్కడో ఆఫీ[illegible] కరెస్పాండెన్సులో తగిలివుంటుంది. ఎన్ని పే[illegible] తగలటంలేదు ? అసలే మాది పబ్లిక్‌తో సంబ[illegible] ధించిన ఆఫీసు' అనుకున్నాడు.

లోపల వరండాలో లైటు వేసిఉంది. ఎవరి[illegible] కూర్చుని ఉన్నట్లున్నారు. కొంచెంసేపటికి 'నీలా' అనే పిలుపు వినిపించింది రామారావుకు. [illegible] ల్నుండి పొడుగు—జడమ్మాయి వరండాలో [illegible] ఆ వ్యక్తి కెదురుగా కుర్చీలో కూర్చుంది. అ[illegible] దర్థమైంది రామారావుకు ఆ అమ్మాయి పే[illegible] నీలా అని,ఆ వ్యక్తి నీలా—తండ్రి అయిఉంటాడ[illegible]

గేటువద్ద నిలబడి లోపలి వ్యవస్థని, పరిసరా[illegible] గమనిస్తున్న రామారావుకు హఠాత్తుగా [illegible] చప్పుడు వినిపించి ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఎవరో [illegible] నడి వయసు స్త్రీ బయటికి వచ్చి రామారావు[illegible] చూసి 'ఏయ్ ఎవరు నీవు' అని గద్దించిం[illegible] రామారావు జవాబు చెప్పకుండానే ధైర్యంగా [illegible] బడి ఆ స్త్రీని పరీక్షగా చూశాడు. సందేహ[illegible] లేదు; ఈ ఇంటి పనిమనిషి అయిఉంటుం[illegible] ఈవిడ ద్వారానే మరికొంత ఇన్‌ఫర్మేషన్ లాగాల[illegible] నిశ్చయించుకున్నాడు.

'భూపతిగా రిల్లు యిదేనా ?' హుందాగా ప్రశ్[illegible] నాడు.

'ఊఁ' అంది పనిమనిషి.

''నీలా ఉందా ?''

''నీలా ? ఆఁ, నీలా ఉంది.''

''ఈ ఇంట్లో ఇంకెవరెవ రున్నారు? [illegible] చేస్తూంటారు?'' డిటెక్టివ్ పోజులో ప్రశ్నించా[illegible]

''ఆ సంగతులన్నీ నీ కెందుకు. అసలు నువె[illegible] వరు ?''

'ఛ. ఛ. ఏమిటీ అసభ్యపు ప్రవర్తన. ఈ [illegible] మనుష్యులకు మర్యాదంటూ తెలియదేమో. లేక[illegible] నన్ను పట్టుకుని—ఏదీ, ఈ యింటికి కాబో[illegible] అల్లుణ్ణి పట్టుకొని (అంటే చేతో పట్టుకో[illegible] కాదులెండి) ఏకవచన ప్రయోగం చేస్తుందా' [illegible] అనుకుని 'సర్లే కానీ, కాలం కలసిరానప్పుడు ఎన్నై[illegible] పడాలి. రేపు నీలాతో నా మేరేజి అయింతర[illegible] ఈ మనిషిని డిస్మిస్ ......

35-వ పేజీ చూడం[illegible]

రోజ్ ఈజ్ ఏ రోజ్

23-వ పేజీ తరువాయి

రామారావుకు మరో అయిడియా వచ్చింది. జేబులో నుండి రూపాయినోటు తీసి పనిమనిషి చేతిలో పెట్టి 'ఫర్వాలేదు చెప్పు' అన్నాడు ఆవిడ విజిటింగ్ కార్డు అనుకుందేమో, దాన్ని తీసుకుని గేటువేపు రెండడుగులు వేసి దీపపుకాంతిలో నోటును పరీక్షించి అది విజిటింగ్ కార్డు కాదని లంచం పెట్టాడని తెలుసుకుని 'ఊఁ హూఁ' అన్నట్లు చూచింది రామారావు వేపు. చూచి 'బాబుగారూ' అంటూ పిల్చింది వరండాలోని వ్యక్తిని ఉద్దేశించి. ఆ బాబుగారు వచ్చేలోగానే రామారావు, పరిస్థితి విషమించిందని గ్రహించి చిన్నతనంలో అంటే హైస్కూల్లో చదివే రోజుల్లో రన్నింగ్ రేసులో తనకున్న ప్రతిభను మరోసారి పరీక్షించు కుందామని కాళ్లు పరుగు తీశాడు.

ఇంటికి వెళ్లిన రామారావు పాత పత్రికలన్నీ ముందు వేసుకుని కూర్చున్నాడు. వాటిలో పడ్డ ప్రతి కథనూ అమూలాగ్రంగా చదివి వాటిలోని పరిస్థితుల్ని తన ప్రస్తుత పరిస్థితితో పోల్చుకుని చూశాడు. తనలాగా ప్రేమలో చిక్కుపడ్డ ఏ హీరో ఏ విధంగా ప్రవర్తించి సుఖాంతంలో ల్యాండయింది కూలంకషంగా పరిశీలించాడు. పరిశీలన ఫలితంగా ఒక పథకాన్ని ఏర్పరచుకున్నాడు. అది ఏమిటంటే—రేపుదయం తను ఆ భూపతి వద్దకు వెళ్లటం—సామాన్యంగా కథల్లో అలాంటి హీరో యిన్ల తండ్రులు చాల భీకరంగా, క్రూరంగా ఉంటారు. వరండాలో అల్సేషియన్ కుక్క ఒకటి ఉంటుంది. కుక్క అంటే తనకు భయం. కాని, నిన్న తను వెళ్లినపుడు ఆ యింటికి కుక్క ఉన్నది జాగ్రత్త అనే బోర్డు కట్టబడి ఉండ లేదు. కాబట్టి కుక్క ఉంటుందనే భయాన్ని రూపుమాపి వేసెయ్యాలి—అక్కడికి వెళ్లిన తర్వాత ఆ భూపతి గారితో 'మై డియర్ (ఫ్రెండ్) ఫాదరిన్లా! నేను ఫలానా. నా తాహతు ఫలానా. ఈ ఫలానా మీ ఫలానా నీలూని లౌ చేస్తున్నాడు, అంటే—మ్యూచువల్ లవ్వన్నమాట. అందువల్ల పెండ్లికి వేరేజ్ చేసెయ్యండి' అంటాడు. ఆ మాటలకు ఆ భూపతిగారు అగ్గిరాముడవుతాడు. అది సహజమే. అంతమాత్రంచేత తను బెదరకూడదు. 'అంతిమ విజయం మందే'నన్నుకుని ధైర్యంగా నిలబడి ఆయనకు నచ్చచెప్పి తన ప్రేమ ఎంత మహత్తైందీ వివరించాలి ....

'ఒరే రామా! ఏమిట్రా ఆలోచిస్తున్నావ్' అన్నాడు రూంమేటుడు. 'సోర్యాసుకోరా; ప్రేమాయణంలో పిడకల వేటలాగా ఏమిటి నువ్వు?' అని ఇక అక్కడ ఉంటే, వాడు 'ఏమిటా ప్రేమాయణం? ఏమా కథ' అని అడిగి వివరాలన్నీ చెప్పించాక ప్రాణం తీస్తాడని, భయపడి రెండో ఆట సినిమాకు వెళ్దామని బయటపడ్డాడు రామారావు.

ఆ మర్నాడు ప్రొద్దున తొమ్మిది గంటల సమయంలో ఆదివారపు డ్రెస్‌లో (టిప్‌టాప్‌గా) ఒక శాల్తీ భూపతిగారింటి గేటువద్ద తారట్లాడింది. వాతావరణం నిశ్శబ్దంగా ఉంది. అనుకూలంగానే ఉందిలే అనుకుని మెల్లిగా గేటు తీసుకుని వరండాలోకొచ్చాడు ఆ రామారావు అనబడు శాల్తీ.

వరండాలో నాలుగు కుర్చీలు, ఒక టీపాయ్ ఉన్నయ్. టీపాయ్‌మీద ఒకటి రెండు దినపత్రికలున్నాయ్. లోపల ఎక్కడో రేడియో సిలోన్ మ్రోగుతోంది. రామారావు అనుకున్నట్లుగా అక్కడ భూపతిగారు కూర్చొని లేరు. అలాంటప్పుడు ఎవర్ని పిలవాలో, ఏమని పిలవాలో అర్థంకాలేదతనికి. పొడిదగ్గు దగ్గాడు; విని ఎవరైనా బయటికి వస్తారేమోనని. కిటికీలో గుండా చూశాడు; ఎవరైనా కనిపిస్తారేమోనని. చివరకు మరలా గొంతు సవరించుకుని 'ఏమండీ' అని పిలువబోయాడు. ఇంతలో వెనుకనుండి ఒక చెయ్యి అతని భుజంమీద పడింది, 'ఎవరు నాయనా నీవు' అనే స్వరంతో.

రామారావు రెండంగుళాలు పొడుగు తగ్గి ఐదారు కిలోల కండలు తిని "నేను .... నేను" అన్నాడు తన భుజంమీద పడ్డ చేతి తాలూకు ఓనర్‌ను చూస్తూ. ఆ వ్యక్తి ఆరడుగుల ఎత్తు, అందులో సగం లావు ఉన్నాడు. బుర్రమీసాలు, పంచ, బనీను, నుదుట విభూతిరేఖలు—నిజం చెప్పాలంటే రామారావు భయపడ్డాడనే చెప్పాలి. అందుకు నిదర్శనం 'ఆంజనేయం, ప్రసన్నాంజనేయం' అని గొణిగాడు. చిన్నప్పుడు పీడకలలు వచ్చి కలవరపడి లేచినప్పుడు భయనివారణకుగాను ఆ మంత్రాన్ని వాళ్లమ్మ నేర్పింది.

"భూపతిగారు కావాలి" అన్నాడు రామారావు ధైర్యాన్ని కూడదీసుకుంటూ.

"నేనే భూపతిని. ఏం కావాలి? ఎవరు నీవు?" అన్నారు భూపతిగారు.

"నేను, రామారావును" అన్నాడు భయంగా.

"రామారావా? ఎక్కడో చూచినట్లు, విన్నట్లు కూడ జ్ఞాపకం" అంటూ, తల గీరుకున్నారు భూపతిగారు.

రామారావుకు ధైర్యం వచ్చింది. "లేద్స్! లేదండీ; నాలాంటి వ్యక్తుల్ని చూసి ఉంటారు. నేనుకూడ మీ పేరు విని అలాగే అనుకున్నాను. లెండి నిన్న" అన్నాడు.

"నిన్న వచ్చావా?" అన్నారు భూపతిగారు. ఆయన దైరెక్టుగా ఏకవచన ప్రయోగం చేయటం రామారావుకి నచ్చలేదు. ఉక్రోషం వచ్చింది. మరల కసిగా మాట్లాడ్డమా? అనుకున్నాడు. కాని, ఇది సమయంకాదు లెమ్మని తమాయించుకున్నాడు.

"నిన్న యిలా వెళ్తుంటే మీ నేమ్‌బోర్డు కన్పించిందిలెండి" అన్నాడు రామారావు అసలు విషయాన్ని కప్పిపుచ్చి.

"అలాగా! నీ పేరు రామారావు కదూ, చదువుతున్నావా?"

'ఛ. ఛ. నేనేం కుర్ర సన్నాసి ననుకున్నాడా, ఇంకా చదువుకుంటూ కూర్చోటానికి? పాతికేళ్లను మోసుకుంటూ ఉద్యోగం చేస్తున్నాను. ఎటొచ్చీ పెళ్లి కాలేదు ....' అని స్వగతం చెప్పుకొని "లేదండీ; నేను ఉద్యోగం చేస్తున్నాను" అన్నాడు.

"ఎక్కడ?"

"—లో."

"[illegible] ఎందు కొచ్చినట్లు? ఇన్స్పెక్షన్ చెయ్యటానికా? ఏమిటయ్యా?"

శ్రీబాలాంజనేయ ప్రశ్న

సంతానము, రోగములు, గ్రహబాధలు, వివాహం, పారిపోయిన పశువులు, మనుష్యులయొక్క ఆచూకీ, దొంగిలించిన సొమ్ము, విడిపోయిన భార్య మీరు కోరిన 5 ప్రశ్నలకు వెంటనే [illegible] పంపగలము. రూ. 2 ఎం.ఓ. చేయండి. నెలవారీగా 12 నెలలకు 1 సం॥రం జాతకం రూ 2. పూర్తి పేరు, బాబు వ్రాసినచో ముతెలిసిన చాలును

హనుమాన్ జ్యోతిషాలయము.

10వ లైను, అరండల్ పేట, గుం[illegible] 2

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

[illegible]కాలంలో [illegible] కరస్పాండెన్స్ ద్వారా హోమియోపతి చదివి, గవర్నమెంటు రిజిష్టర్డు కాలేజిద్వారా డిప్లొమా పొందండి. ప్రాస్పెక్టస్ ఉచితం. వెంటనే వ్రాయండి.

Indian Homoeopathic College

(APW), JULLUNDUR CITY

RATNAM'S N OIL

(ప్రపంచ ఖ్యాతి గాంచినది)

[illegible] 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి గాంచినది 1 సీసా రూ. 10/-లు. వి.పి. 1-50. కావలసినవారు వ్రాయుడు పంపెదము. [illegible] రూ. 25-0-0 ప్ర. వి.పి. రూ. 2-00

డాక్టర్ రత్నం సన్స్, (Estd 1904)

[illegible]

హైదరాబాద్ 24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

"హిస్ మాస్టర్స్ వాయిస్"

H. M. V.

క్రొత్త మోడలు రేడియోలు

పనిచేయుటలోను, శ్రావ్యములోను

శ్రేష్ఠమైనవి

"లిటిల్ నిప్పర్" AC/DC

మోడలు 5270 నెట్ రూ 250/-

"7 ట్రాన్సిస్టర్ కాస్మోపాలిటన్"

మోడలు 5760 నెట్ రూ. 350/-

"8 ట్రాన్సిస్టర్ ఫైర్‌బర్డు"

మోడలు 5761 నెట్ రూ. 475/-

(ఎక్సైజు, స్థానికపన్నులు అదనం)

అనేకరకాల రేడియోలు, స్పేర్‌పార్టులు లభించును

మాధవ & కో.

పార్కురోడ్ : విజయవాడ 1.

కాదన్నట్లు తల ఊపాడు రామారావు.

“మరెందుకు వచ్చావు ?” గద్దించి అడిగారు భూపతిగారు విసుగు పుట్టిందో ఏమో రామారావు సందిగ్ధావస్థలో పడ్డాడు. ‘తనిప్పుడు వచ్చిన కారణం చెప్పాలి. అది వింటే, ఈయన మీద పడ్తాడేమో; అసలే ఈయన మూడ్ సరిగా ఉన్నట్లు లేదు’ అనుకున్నాడు రామారావు మౌనం భూపతిగారికి అనుమానాస్పదమైంది “మాట్లాడవేం” అని గద్దించారు

“నీలు . . మీ నీలూ ” అన్నాడు రామారావు నీరు—కారిపోతూ

“మీ, నీలూనా ? ఏమిటి చెప్పు, భయమెందుకు ?” భయంకరంగానే అడిగారు భూపతిగారు

“మీ నీలూ అంటే నాకు చాలా యిష్టం మీ నీలూని నేను ఎంతో ప్రేమిస్తున్నాను. మీ నీలూని నాకిచ్చి . ” నన్నచెప్పాడు రామారావు హైస్కూలు—స్టూడెంటు అయిపోయి భూపతి గారిలో ఎటువంటి రిపర్‌కషన్సు వస్తాయోనని భయం కరంగా చూడటం మొదలెట్టాడు భూపతిగారి మొఖంలో మొదట ఆశ్చర్యం తొంగిచూసింది తర్వాత చాల తేలికగా “ఓ అదా . . మా నీలూ నీ కెలా తెలుసు” అని ‘నీలూ’ అంటూ పిల్చాడు.

రామారావు ఆశ్చర్యపోయాడు; భూపతిగారు ఇంత ఈజీగా అంగీకరించా రేమిటా అని ఇంతలో లోప ల్నుండి ఓ బొచ్చుకుక్క వరండాలో కొచ్చి క్రొత్త వ్యక్తి అయిన రామారావు కన్పడ్డంతో అతనిమీదికి దుమికింది ‘అయ్యా బాబోయ్’ అంటూ రామారావు భూపతిగారి వెనకాలకు వెళ్లి ప్రాణాల్ని అరచేతుల్లో పెట్టుకుని నిల్చున్నాడు భూపతిగారు కుక్కను చేతో దువ్వుతూ ‘నీలూ! ఈయన నీకోసం వచ్చాడమ్మా చూడు, వాళ్లింటికి వెళ్తావా’ అన్నాడు

రామారావుకు అయోమయంగా ఉంది కుక్కను పట్టుకుని నీలూ అంటా డేమిటా అనుకున్నాడు ‘కుక్క కాదండీ నా క్కావలసింది నీలూ’ అన్నాడు రామారావు

“ఏమిటయ్యా నీవనేది ? ఈ కుక్కపేరే నీలూ ”

రామారావుకు కళ్ళు తిరిగాయ్. ఇదేదో మిస్టరీలా ఉంది అనుకుని ‘అది కాదండీ భూపతిగారు ! నేను మీ అమ్మాయిని ’ అంటూ, ఏదో చెప్ప బోయాడు

‘వాట్ ? డామిట్! మా అమ్మాయిని నీలూ అంటావా ? మా అమ్మాయిపేరు లీలావతి మేం లీలూ అంటాం అయినా, మా అమ్మాయితో నీకేం పని’ అని కేకలు వేయటం మొదలెట్టాడు “ప్రేమ.” అని ఏదో చెప్పబోయాడు రామారావు కాళ్లను రన్నింగ్ పొజిషన్‌లో పెట్టూ.

ఆ రెండక్షరాల మాటను విని, భూపతిగారు తన వొళ్లో ఉన్న కుక్కను వదిలేసి రామారావు మీదికి దూకాడు. కుక్క ఓటో ఇలాంటి ఆపద సంభవిస్తుందని ముందుగానే గ్రహించిన రామారావు ఎప్పుడో పరుగు లంకించుకున్నాడు అతని వెనకాల కుక్క మొరుగుడు, ఆడగొంతుక నవ్వు (కింకిలా రవము) అతనికి విన్పించలేదు

పరుగెత్తుతున్న రామారావు ‘పథకం తలక్రిందు లైందేమిటి చెప్మా’ అని క్వొశ్చన్‌మార్కు వేసు కున్నాడు. సమాధానంగా ‘విన్న ఈ భూపతి ‘నీలూ’

రోజ్ ఈజ్ మై లైఫ్

అని కుక్కను పిలవటం, అదే సమయానికి లీలూ రావటం కాకతాళీయంగా జరిగిఉండవచ్చు. లేక లీలూ తననే పిల్చాడేమోనని (నీలూ, లీలూ, ధ్వని పొరబాటు అని గ్రహించాలి) బయటికి వచ్చిందో ఏమైతేనేం బ్రతికి బయట పడ్డాను’ అను కున్నాడు

ఆ తర్వాత రెండు రోజులు రామారావు ఆఫీసుకు శలవు పెట్టాడు ఆ సాయంత్రం అతని రూంమేటువాడు వచ్చి ‘ఒరే రామం! నీకోసం భూపతి గారట ఎవరో వచ్చార్రా ఆఫీసుకు ఎస్టాబ్లిష్ మెంటు డిపార్టుమెంటులో నీ పర్మనెంటు అడ్రసు కూడ తీసుకువెళ్లాడు’ అని చెప్పాడు

‘చచ్చాన్రా భగవాన్’ తల పట్టుకున్నాడు రామారావు

‘నేను భగవాన్ని కాదు; దేవదాసు కాదు; నీ రూంమేటు వెంకటేశాన్నిరా’ అన్నాడు సదరు వెంకటేశం, రామారావు ఏదైనా కలవరిస్తున్నాడో ఏమో ననుకుని

‘ఈ భూపతిగారు తన పర్మనెంటు అడ్రసు

“పళ్ళు రాల గొడ్తాను” అన్నాడు సుబ్బరామయ్య కోపం వచ్చి.

“నీ మొహాం!” అంటూ, తన కట్టుడు పళ్ళు తీసి దాచేసుకున్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

అప్పాజీ (బెజవాడ)

తీసుకోటంలోని ఆంతర్య మేమిటి ? ఇంటిదగ్గర వాళ్లకు నే నిక్కడ అల్లరి చిల్లర పనులు చేస్తున్నా నని, అమ్మాయిలను వేటాడుతున్నానని తెలియపరచి, తన స్వాతంత్ర్య జీవనానికి భంగం కలిగిద్దామనేగా ? అవును మరి; భంగం కదా ? ఎలా గంటారా, ఇలాంటి విషయాలు యింటిదగ్గర వాళ్లకు తెలిస్తే ఊరుకుంటారా ? పిల్లను కుదర్చటం, ముహూర్తం పెట్టించటం, ముళ్ళు వేయటానికి రమ్మనమని తనకు వర్తమానం పంపటం—అన్నీ పెలిగ్రాములమీద చేసేస్తారు అందులోనూ అమ్మ సంగతి సరేసరి మూడు సంవత్సరాలుగా ఒకటే పోరు; ‘పెళ్లి చేసుకోరా నాయనా’ అని పోనీ, నా శ్రేయస్సుకోసమే అన్నట్లు ఇంటిదగ్గరవాళ్లకు సలహా లిస్తున్న ఈ భూపతి గారు తన కుమార్తెనే నా కిచ్చి పెళ్లి చేయ కూడదూ? అప్పుడు నేను బుద్ధిమంతుణ్ణై అయి పోయి, ఇలాంటి వ్యవహారాలు మానేస్తానుకదా’ అనుకున్నాడు రామారావు ఆ ఆలోచన రాగానే తీయని అనుభూతు లేవిటో మనసులో మెదిలాయి అంతలోనే “స్వ నాకంత” అదృష్టమా అనుకున్నాడు

రామారావు భయపడ్డంత జరిగింది. మూడో నాటికి యింటినుండి పెలిగ్రాం వచ్చింది రామారావుకు; తల్లిగారు బయలుదేరి వస్తున్నట్లు. రామారావు నిలువునా నీరు—కారిపోయాడు. అయినా తప్పదుగా. బండి వచ్చే టైముకు రైల్వే స్టేషనుకు బయలుదేరాడు.

నాంపల్లి స్టేషనులో అడుగు పెడ్తున్న రామారావు విశ్చేష్టుడైపోయాడు ఎదురుగా తన శత్రు ద్వయమైన నీలూ, భూపతి; తన కలలరాణి లీలూ నిల్చుని ఉన్నారు రామారావును గుర్తుపట్టిన నీలూ ఒక్కసారి ‘భౌ’ మని సరామర్శించి, తన యజమానివేపు చూసింది భూపతిగారు, రామారావువేపు చూచి తలడించి లీలూవేపు చూశారు. లీలూ రామారావువేపు ప్రత్యక్షంగా చూడకుండానే చిరునవ్వు నవ్వింది

ఆ సమయంలో శత్రువుల్నిగాని ఇష్టుల్నిగాని పల్కరించాలో, కూడదో అర్థంకాలేదు రామారావుకు. ఏమైనా సరే, పల్కరించకూడదనే తీర్మానించుకున్నాడు. ప్లాట్‌ఫారం ఇటువేపు చివరగా భూపతిగారి బృందం, అటువేపు చివరగా రామారావు నిల్చుని ఉన్నారు వీ రిరువురి మధ్య దూరాన్ని కొలుస్తూ ఫాస్ట్ ప్యాసింజరు వచ్చి ఆగింది ప్రతి పెట్టెనూ చూసుకుంటూ ముందుకు నడిచాడు రామారావు ‘అమ్మ రాలేదేమిటి చెప్మా’ అను కున్నాడు, ఆవిడ కన్పించకపోయేసరికి నిరుత్సాహంతో, ఆలోచనతో కాళ్లీడ్చుకుంటూ ప్లాట్‌ఫారం టికెట్టును టికెట్‌కలెక్టరు చేతిలో పెట్టి బయటపడ్డ రామారావుకు కన్పడ్డ దృశ్యం కళ్లకు బైర్లు కమ్మేటట్లు చేసింది తన శత్రుబృందం అమ్మను కార్లో ఎక్కించుకుని వెళ్లిపోబోతున్నారు ఇక ఉపేక్ష చేస్తే లాభంలేదు; ఈ శత్రువుల నడు తేల్చేసి మాతృమూర్తిని విడిపించుకోవాలనుకున్న రామారావు, వారెక్కే టాక్సీ వద్దకు వెళ్లి ‘ఆగండి’ అని గర్జించాడు !

‘ఒరేయ్ రాముడూ! వచ్చావుట్రా ఇంకా స్టేషనుకు రాలేదేమో అనుకున్నాను అన్నయ్యా! వీడే మా రాముడు’ అన్నది భూపతిగారితో ‘ఊం కార్లో ఎక్కు’ అన్నాడు శత్రువు మామయ్య ఈ అర్థంకాని రిలేషన్ మిస్టరీని భేదించటానికి ‘క్లూ’ ఏమిటా అని ఆలోచిస్తున్న రామారావు కార్లో కూర్చొని ఆలోచించుదాం లెమ్మని కారు—డోరు లాగాడు

వెనుక సీట్లో కూర్చున్న అమ్మ, భూపతి, నీలూ, లీలూలు ఏవేవో మాట్లాడుకుంటున్నారు వాటిని బట్టి రామారావుకు అర్థమైంది ఏమిటంటే, ఈ భూపతి తనకు వేలు విడిచిన మేనమామ అని, తన చిన్నతనంనుండీ ఈ రెండు కుటుంబాలకు రాక పోకలు లేకపోయాయని, ఆయన ఢిల్లీలో ఏదో పనిచేసి రిటైరయ్యారని, కొత్తగా హైదరాబాదు వచ్చి సెటిల్ అయ్యారని

ఆరోజు సాయంకాలం టిఫిన్ తెచ్చి, రామారావు ముందుంచుతూ ‘నీలూ అంటే మీకు చాలా యిష్టమా’ అన్నది లీలూ రామారావు కళ్లలోకి చూస్తూ ఒక క్షణం ఆలోచించిన రామారావు ‘నీలూ కంటే గులాబిలే నా కిష్టం రోజ్ ఈజ్ మై లైఫ్’ అన్నాడు

లీలూ చెంపలో రెండూ ‘గులాబీలు పూచినయ్’

★